

Župnija

Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

maj ■ 2020

Uvodnik

*I*zredne razmere, ki smo jih doživeli v marcu in aprilu, sedaj postopoma popuščajo. Veselimo se lahko, da so se cerkve odprle za javna bogoslužja in obhajanje zakramentov (seveda z upoštevanjem danih navodil).

Epidemija nas je dobro presenetila in za nekaj časa ohromila večino sveta. Dala nam je misliti, kako hitro se lahko stvari obrnejo: kako je človek majhen in krhek, ko misli, da je močan, in kako marsikaj v našem vsakdanu ni tako samoumevno, kot se nam je zdelo do sedaj. Reakcije ljudi ob epidemiji so bile zelo različne. Nekateri so se jezili nad to nadlogo ali nad odločitvami voditeljev; drugim je ta predah prišel prav, da so nehali begati sem ter tja in so dobili priložnost, da se notranje umirijo.

Letos smo čisto drugače doživeli veliko noč. Za slovesna bogoslužja velikega tedna se žal nismo mogli zbirati okrog oltarja. Imeli pa smo priložnost, da smo ob tem preverili trdnost svoje vere. Prav tako je vsak od nas vseeno (kljub izolaciji) lahko stopil v stik z živim Gospodom. Z Gospodom, ki biva tudi v mojem srcu in mi obljublja, da je z menoj do konca življenja, ne glede na to, kaj se mi dogaja.

Vstali Gospod se je prikazoval svojim učencem in jih hrabil. Mogoče po tem pretresu zaradi koronavirusa tudi mi potrebujemo nov pogum in veselje. Zato v teh dneh v naše življenje kličimo Svetega Duha, ki ga obljublja Vstali Jezus: »Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas.«

Peter Možina

»Maša« doma

P

Pri naši hiši smo vajeni, da med velikonočnimi prazniki od velikega četrтка pa do velikonočnega ponedeljka dan na dan »visimo« v cerkvi (neredko celo večkrat na dan in po tihem štejemo, kdo bo podrl rekord v tem), vmes pa ponavljamo pesmi, otroci gredo na ministrantske vaje, pogajamo se o tem, kdo je dovolj star za obisk vigilijs, in zadnji hip po hiši brskamo za svečami za najslovesnejše bogoslužje cerkvenega leta.

Ker je bilo letos velikonočne praznike treba preživeti doma, smo želeli, da se velika noč ne bi ustavila pri pirhih in šunki. Vsa prelepa bogoslužja, ki si sledijo v velikem tednu, smo poskusili preoblikovati v domača bogoslužja. Na veliki četrtek smo si mašo ogledali prek računalnika, a sva z možem kmalu ugotovila, da (vsaj za otroke!) to ni to. Štiriletnik je pobegnil k lego kockam po prvem berilu, devetletnik med pridigo, najstarejši dvanajstletnik pa je sicer že dovolj velik in tudi dovolj introvertiran, da je na kavču sicer brez težav zdržal uro in pol, ni pa imel kaj dosti od

slovesnega praznovanja zadnje večerje in prve evharistije.

Zato smo se odločili, da vzamemo pripravo bogoslužja v svoje roke. Na srečo nam to ni tuje. Že iz otroških dni se spominjam obeh bratov, ki sta »maševala« doma, zdaj pa pri nas to izredno rad počne najmlajši Niko. Ugotovili smo, da je domače bogoslužje v razmerah samoizolacije za otroke in starše lahko lepo in duhovno bogato doživetje.

Za družinsko bogoslužje pripravimo nekaj »glavnih« pripomočkov. En sklop so tisti, ki naredijo bogoslužje bolj zanimivo in kratkočasno: prt, sveče, kelihi (ko smo razbili vse kozarce za vino, smo v Ikei odkrili plastične, pa še pisani so), »hostije« (čips/piškoti/kruhek ...), voda in »vino« (npr. bezgov sirup, ki je ravno prave barve, ko ga naš »župnik« Niko med bogoslužjem zmeša z nekaj kapljami vode, pa je navdušen nad njegovo sladkobo – pravi, da se počuti, »kot da je v sladkornici doma«). To pripravijo otroci sami.

V drugem sklopu je priprava besednega bogoslužja in primer-
nih pesmi, to prevzameva midva
z možem. Za božjo besedo skrbi
Miha, ki pripravi sveta pisma (za
vsakega družinskega člana, ki že
zna brati) in razlago besedil. V
pomoč nam je lahko sveto pis-

mo, ki ima dodane opombe, ko-
mentarje, pa tudi množica splet-
nih virov. Sama medtem poiščem
pesmarice, izberem pesmi in za
vsakega člana družine natisnem
besedila. Ko pripravimo vse po-
trebno, se bogoslužje lahko začne.
Sledimo približnemu poteku maše:

pesmim, besedilom, proš-
njam, obhajilu, petju in
zaključnemu kava-čaju.

Upam, da bomo vsi sku-
paj v tem času, ko se ne
moremo zbirati v cerkvi,
začutili lepoto domače-
ga bogoslužja in molitve
in jo bomo želeli še bolj
intenzivno ohraniti tudi
potem, ko se bodo znova
odprla vrata naših cerkva.

Marta Movrin

V pričakovanju binkošti - odrešenje po Svetem Duhu

*J*ezus se je po vstajenju od mrt-
vih svojim učencem prikazoval 40
dni. Apostolska dela poročajo: »Po
svojem trpljenju jim je z mnogimi
znamenji dokazal, da živi: štiride-
set dni se jim je prikazoval in jim
govoril o Božjem kraljestvu. Ko je

bil z njimi pri jedi, jim je naročil, naj
ne odhajajo iz Jeruzalema, temveč
naj počakajo na Očetovo obljubo,
»o kateri ste slišali od mene; za-
kaj Janez je krščeval z vodo, vi pa
boste v nekaj dneh krščeni v Sve-
tem Duhu.« (Apd 1,3–5)

Ko so bili apostoli skupaj z Marijo krščeni v Svetem Duhu (beri: birmani), so postali drugi ljudje. Prej so se bali, potem so neustrašeno oznanjali. Prej so se bali smrti, potem so vsi do zadnjega ostali zvesti do smrti. Ta dar so prejeli po vztrajni molitvi skupaj z Marijo (prim. Apd 1,14) in po obljubi Jezusa Kristusa: »Toda govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal.« (Jn 16,7)

Ste že kdaj slišali: »Mi smo že odrešeni! Tukaj in sedaj.«? Ste kdaj pomislili, kaj to pomeni? Odrešenje v tem trenutku na zemlji nam je nejasno. Bolj nam je jasno dokončno odrešenje v nebesih, ko bomo dokončno rešeni vsakršnega zla – duhovnega ali telesnega. Kaj pa tukaj in sedaj? Vsi doživljamo zlo okrog nas in v nas – duhovno in telesno. Glede na naš uvod o apostolih lahko rečemo, da je odrešen tukaj in sedaj tisti, ki v sebi nosi Svetega Duha. Tretjo Božjo osebo, po kateri Jezus prebiva v nas.

V Svetem pismu je poleg navedenega odlomka iz Apostolskih del še veliko mest, ki to opisujejo. Psalmist pravi: »Hvaljen bodi, kličem Gospodu, in že sem rešen

svojih sovražnikov.« (Ps 18,4) Po molitvi prihaja Sveti Duh v mojo notranjost in me rešuje mojih sovražnikov. Verjetno imate tudi sami to izkušnjo, da ste po molitvi vstali drugačni v svojem srcu. Delovanje Svetega Duha je skrito in tiho, a zelo močno in odločno, kakor dvorezen meč (prim. Heb 4,12). Sveti Duh nas dela drugačne od sveta, dela nas ljubeznive, vesele,

mirne, potrpežljive, bláge, dobrotljive, zveste, krotke, samoobvladujoče (prim. Gal 5,22). Svetega Duha moremo izgnati z grehom in upornostjo in spet prejeti s pokoro (sveto spovedjo in sveto evharistijo) in vero v križanega in vstalega Gospoda, katerega Oče ne odreče Svetega Duha tistemu, ki ga prosi (prim. Lk 11,13). Hodimo zvesto po poti za Jezusom in bomo vse bolj odrešeni po Svetem Duhu tukaj in sedaj.

Aljaž Kraševac

Največja zahvala

Odhod duhovnika Antona Rojca k Očetu

Največja pa je zahvala, da Vsemogočni Bog prebiva med nami. Bog, bodi hvaljen!« Tako je zapisal naš nekdanji župnik, g. Anton Rojc, častni kanonik ljubljanske nadškofije, v prispevku, ki je objavljen na spletni strani naše župnije Ljubljana Sveti Križ. Kmalu po praznovanju njegove zlate maše smo ga prosili, da napiše nekaj vrstic o zgodovini naše župnije, o cerkvi Vseh svetih, ki je bila zgrajena med njegovim 30-letnim župnikovanjem na Žalah. V zgornjo zahvalo je strnil vse svoje delo in ves svoj napor. Z drugimi besedami, ponižno

je izrekel, da ni bil on tisti, ki je v naši župniji gradil duhovno občestvo in zidal cerkev, ampak da je bilo to delo Boga. Imel je ves Njegov blagoslov. Pri svojem delu se je iztrošil, kajti kdor ljubi, se iztroši. Duhovnik, ki ljubi Boga, mu da na razpolago vse svoje moči. Gre prek sebe. Ne more mirovati, ker ga Bog ni poklical, da bi svoje življenje hranil zase, ampak da bi se daroval. Gospod Anton Rojc je bil človek in duhovnik, ki je razvijal dobre odnose med ljudmi, so mu zapisali ob podelitvi priznanja za posebne osebnosti mesta Ljubljana. Tkal je

Pokojni župnik Anton Rojc (1940 – 2020)

prijateljske vezi, kamorkoli je šel in kjerkoli je bil. V beograjski nadškofiji, kjer je nekaj časa deloval, so ga opisali kot duhovnika, ki je živel ekumenizem. Rad je negoval odnose. Naklonjen je bil različnim krščanskim veroizpovedim, še posebej sestrski pravoslavni Cerkvi. Pri svojem pastirskem delu doma in v tujini je dozoreval iz cveta v zrel plod. Tako je nastopil dan, ko je dozorel za nebesa. Za vrnitev k nebeškemu Očetu. Naj mu bo blag sodnik.

Danes, 20 let po njegovem slovesu od župnije Ljubljana Sveti križ, je spomin nanj drugačen kot takrat, ko je odhajal. Skrčil se je na bistveno. Na eno samo zahvalo in

ljubezen. Hvaležni smo mu, da je za vse nas zgradil novo svetišče, čudovito prebivališče Boga med ljudmi. Vendar ga Bog ne bo prepoznal po tem svetišču, prepoznal ga bo po ljubezni, s katero je gradil občestvo in bival med nami. Kajti tisto, kar v spominu zares ostane, je ljubezen. »In kar je zavito v ljubezen, je iztrgano smrti,« je zapisal pater Marko Ivan Rupnik.

Dragi gospod Anton Rojc, vse vaše delo je že zavito v ljubezen. Darovano življenje ostane, tudi če umre. Naj vam bo lepo pri Očetu, pri nebeškem bogoslužju.

Zdenka Sušec

Časi so taki, kakršni smo mi sami. Ni dobrih časov, so samo dobri ljudje.

(Sv. Avgustin.)

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

zupnija.lj-zale@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč
Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 19.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15

SOBOTE: 18.30–18.50

Pričakujemo ...

ČETRTEK, 21. MAJ

- praznik Gospodovega vnebohoda

NEDELJA, 31. MAJ

- praznik binkošti - prihod Svetega Duha

Povzetek navodil SŠK ob času epidemije

Sveta maša in obisk cerkve

- udeležba je dovoljena samo zdravim osebam; zdravstveno grožene osebe naj spremljajo sveto mašo preko javnih medijev
- v cerkvi je obvezna uporaba zaščitnih mask
- pred vstopom v cerkev si je potrebno razkužiti roke z razkužilom
- v cerkvi je potrebno ohraniti medsebojno razdaljo 1,5 m
- sveto obhajilo se deli na roke
- javne pobožnosti so dovoljene
- nedeljsko obveznost moremo izpolniti tudi z udeležbo pri sveti maši med tednom

Sveta spoved

- sveta spoved bo v naši cerkvi potekala na označenih mestih – bodisi v pevski sobi bodisi zunaj pred cerkvijo

Sveti krst

- je mogoč izven svete maše ob udeležbi največ 15 oseb

Sveti zakon

- je mogoče ob udeležbi največ 15 ljudi

Pogreb

- ob pogrebu je mogoče obhajati tudi sveto mašo – zadušnico

Več na ...

- <https://katoliska-cerkev.si>